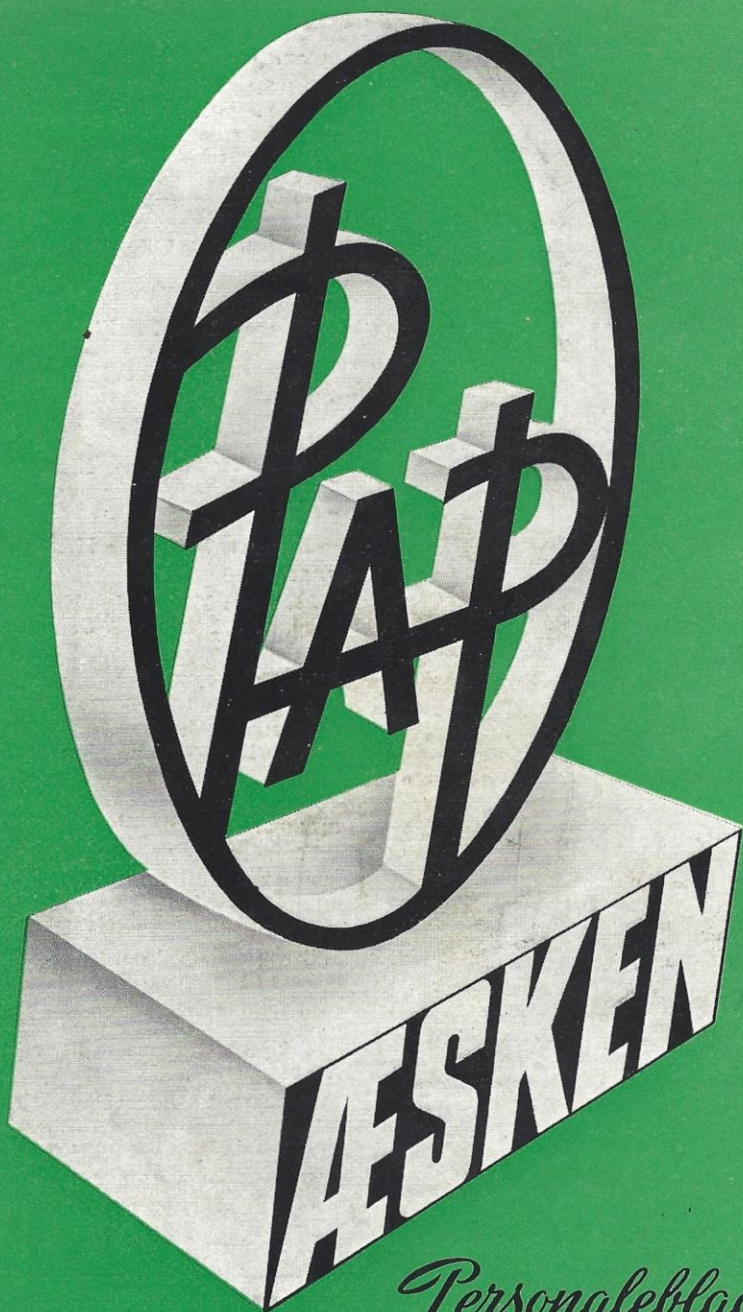

Personaleblad for

PHILIPS ★ ASAS ★ POPE

APRIL 1949 ★ 3. ÅRGANG ★ IV

PERSONALE

Solveig Colding

W. Sabroe Nielsen

K. E. Olsen

H. Lund Nielsen

Knud Philipsen

Lilly Andersen

PHILIPS:

Ansættelser:

- 15. marts 1949 Jens P. Samsing, ekspedient på Aarhus lager.
- 21. marts 1949 Ruth Gravesen, kontorist L.K.
- 1. maj 1949 John Max Larsen, der har været beskæftiget i postafd. og for tiden er i kontant salg, antages som elev.

FINAX:

- 15. marts 1949 Dorrit Glargaard.
- 28. marts 1949 Solveig Colding

ASAS:

- 15. marts 1949 Willy Sabroe, faktura afd.
- 15. marts 1949 Karl Erik Olsen, lageret, Kigkurren.
- 21. marts 1949 Henning Lund Nielsen, ekspeditionen.
- 21. marts 1949 Knud Philipsen, faktura afd.
- 1. april 1949 Lilly Andersen, belysning.

PHILIPS: Fratrædelser:

- 30. april 1949 Thorbjørn Wellejus, elev D.B.
- 30. april 1949 Gunni Hansen, kontor-artikler.
- 30. april 1949 Jørgen Sonnichsen, komm. lager, fabriken.
- 31. maj 1949 Ellinor Nielsen, f. Christensen, L.K.

FINAX:

- 26. marts 1949 Birte Hartmann

ASAS:

- 31. marts 1949 Preben Narvedsen, lageret.
- 30. april 1949 Gerda Gelving, radio afd.

PHILIPS: Udnævnelser:

- 1. april 1949 Helge Rud Jeppesen, over-assistent, reklameafd.
- 1. april 1949 Bernh. Jønsson, overassistent, reklameafd.

PHILIPS: Omflytninger:

- 15. marts 1949 fru Anna Leick Jensen, fra Finax A/S til forstærker afd.

PHILIPS: Rettelse:

- Ove Thomsen, kemisk afdeling fratræder først 31. maj og ikke som tidligere med-delt 31. marts.

Hjemvendt fra militærtjeneste

ASAS:

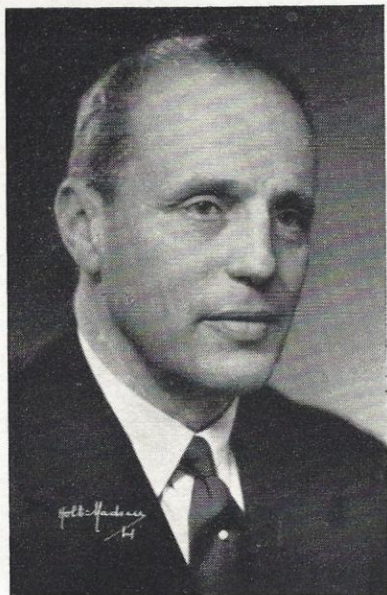
- 15. marts 1949 Per Bjørnholt, belysning.

ASAS:

Bryllup:

- Einar Jarsing H.B. holder den 7. maj bryllup med sygeplejerske frøken Emma Jensen.

Vi minder om besøget på Det kgl. Teater søndag den 8. maj kl. 10³⁰ prc. Billetter à kr. 0.50 fås hos Lund, postafdelingen og John Petersen, serviceafdelingen, og man må gerne tage en ledsager med.

Direktør N. B. Sommerfeldt

Vi nærmer os firmaets hektisk bankende hjerte: Direktør Sommerfeldts kontor — kommer ind og bliver — efter at have frembragt vort ærinde: et jubilæumsinterview til de PAP'ske blade — budt velkommen på det allerhøjest og anbragt i en stol med en cigar og et: „Jeg skal straks være der“. Tiden er simpelt hen en strålende forlystelse, for her sker da virkelig noget: Et par engelske direktører bydes velkommen på en måde, så de mærker, at de virkelig er gamle, skattede venner af huset — nogle hollændere stormer pludselig ind under udfoldelse af en rivende tungefærdighed på deres mærkelige strubespørgsmål — og besvares med naturlig selvfølgelighed af direktør Sommerfeldt i samme mål — telefonerne kimer o.s.v., o.s.v. — der skal en bred ryg til og et velafbalanceret sind, og vor administrerende direktør har begge dele. Hans apparition er mejslet i store linjer, og hans personlighed er malet med brede, kraftige strøg: PHILIPS direktørstol fyldes ud af sin indehaver.

Man har indtryk af, at De morer Dem godt i manegen i det Philipske cirkus direktør Sommerfeldt — De kan li' at arbejde —

Ja, så absolut — der er dog een ting, jeg savner, nu da jeg sidder i toppen: dét at kunne kritisere andre. Ikke således at for-

25^{ÅRS} JUBILÆUM

stå, at man ikke i min stilling skal kritisere sine medarbejdere — det skal man selvfølgelig, når og hvor det er påkrævet, men den hemningsløse, berusende form for kritik, man tidligere med ligestillede kunne hengive sig til i den faste tro: at bare vi fik lov, så kunne vi klare det hele meget bedre — ja, den bortfalder jo naturligt, når man selv er den, der i sidste instans skal skydes på.

De er stemningsmenneske — Deres humor, som jo sædvanligvis er godt, spiller en stor rolle for Deres arbejdsglæde. Man mærker, hvor De ligefrem sprutter af virkelyst og initiativ, når barometret står højt —

Ja, det er rigtigt, og når jeg ind imellem bliver mismodig, skyldes det mest alt det småkævl og vrøvl over latterlige småting, som man dag efter dag kæmper forgæves imod. Gennemgående er menneskene frygtelig smålige og evner ikke at anlægge et tilstrækkeligt stort syn på tingene.

Humor spiller en stor rolle for Dem — det er yderst velgørende.

Når man har det i sig, kan man jo simpelt hen ikke lade være — det er ofte en stor hjælp. Vi danskere har jo en evne til „at se komekken“, det kniber somme tider for både svenskerne og hollænderne at gøtere os. Nu da vi er i gang, skal vi så ikke have det traditionelle spørgsmål med mit syn på tidens ungdom?

Jo, la' os tage dét med — brænder det stærkt på?

Nej, nogen bomber kommer jeg ikke med. Jeg synes, ungdommen i dag er god, dog vil jeg sige, at dér, hvor man i gamle dage så decideret gik for langt i retning af stivhed og holden-på-formerne, dér er ungdommen i dag nok svunget for meget i den modsatte retning, bl. a. i forholdet til kunderne — ja, der er jo ikke mange, der ønsker, vi skal behandle dem med servilitet, men høflighed og respekt kan de fleste nu godt lide endnu.

Vi er mange, der mener, at Deres personlighed har gennemgået en stærk udvikling i de sidste år — er det resultatet af et målbevidst arbejde?

Det var dog et væmmeligt Houmark'sk spørgsmål — men i alt fald kan jeg sige, at det *ikke* skyldes en bevidst indsats fra min side — det må vel snarere tilskrives den almindelige foreteelse, at ens udvikling når sit maximum i 45-50 års alderen. Muligvis kan de unormale år med krigen og besættelsen også have efterladt sine spor. I arbejdet stryger jeg jo mere og mere detaljerne af mig for at hellige mig de store linjer

Direktør Sommerfeldt, De har vist samme mening som Piet Hein, når han siger: deler man et ansvar mellem to, bliver der 1 % til hver?

Ja, det er truffet på kornet; men iøvrigt er det trist at se, hvor få der i virkeligheden kan tage et ansvar og er beredt til at tage de klø, der følger med, når der trædes ved siden af. De fleste vil gerne stige i rang og stand, men ser helst at andre tager ansvaret for dem.

De kan godt lide handling?

Ja, hellere hurtigt og klar afgørelse med 90 % nøjagtighed end en langsom, ubeslutsom holdning med en noget større sikkerhedsprocent — helheden lider for meget under manglende beslutsomhed i en given situation.

Har De nået de mål, De har sat Dem?

Både ja og nej. Jeg har nået *noget*, og jeg har haft den portion held, der er nødvendig. Men ellers er det vel for tidligt at udtale sig — forhåbentlig har jeg en række gode arbejdsår endnu, og der er inden for PHILIPS så mange store muligheder fremover, som skal opdyrkes. Næh, vent til jeg slutter af engang og kom så igen, så skal jeg svare Dem. Jeg er imidlertid glad og tilfreds med mit virke, og *hvad* der er lykkes, det er opnået gennem samarbejde; det gøres ikke ved een mand alene. Dét, der giver størst glæde ved arbejdet, er en stadig udvikling af samarbejdets teknik. Koncernens kraftige vækst har imidlertid medført et stort minus, som er mig en vir-

kelig sorg: Den personlige kontakt med firmaets mere underordnede personale er gået tabt, og det er umuligt for mig at gennemføre den

Har De mistet mange illusioner gennem de 25 års arbejde i forretningslivet?

Det kan jeg egentlig ikke sige, jeg har. Jeg har altid været temmelig realistisk i min indstilling, men som alle har jeg selvfølgelig haft skuffelser og er blevet svigtet af folk, jeg stolede på.

Fra visse sider hævdes det, at De i den sidste tid har anlagt en noget skærpet og strengere kurs over for problemer, der vedrører personalet og arbejdsforholdene. „Det får vi ingen tak for“ og „Når vi indfører et gode for personalet, er det eneste, der sker, at kravene stiger, og folk forlanger mere og mere“ har De udtalt. Ser De anderledes på disse spørgsmål end før?

Egentlig ikke — men når man har haft vanskeligheder og skuffelser, kommer der jo ganske naturligt en reaktion, og taknemmelighed er ikke synderlig udbredt — og bør måske iøvrigt heller ikke være det. Nej, principielt er min indstilling uændret, og jeg tror også, at hovedparten af medarbejderne befinder sig vel under de arbejdsforhold og den ånd, der råder hos os: PHILIPS-koncernens dynamiske ånd.

Det er jo heldigvis ikke altsammen et spørgsmål om kroner og øre alene.

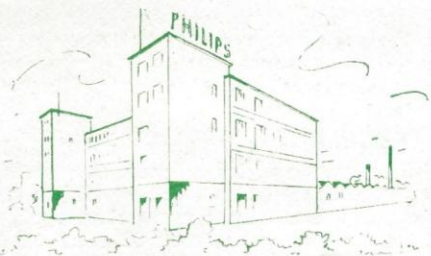
Vi vil gerne have et jubilæumsønske.

Det skal De få: Jeg vil ønske for os alle, at den relative tryghed, der tidligere eksisterede, igen vil komme tilbage til menneskene, således at enhver, der gør sin pligt i arbejdet, kan forvente at se resultaterne af den ydede indsats og ikke til stadighed behøver at frygte, at forhold, vi i vort lille samfund ikke råder over, skal kuldaste alle beregninger. For én, der har oplevet 2 verdenskrige og 1 besættelse, må udryddelsen af denne mare, der påvirker ethvert sind i dag, stå som det brændende ønske — og ikke mindst når vi tænker fremover — på den verden det skal hydes vore børn at leve i.

M. Bjørn.

Det nok så bekendte udtryk: „Nu er jeg omsider kommet så langt, at jeg ved, at jeg intet ved“, anvendes som regel, fordi man ved, at det at komme til sandheds erkendelse er at vide, at man intet ved.

B. Jönsson.

Meddelelser fra P.P.F

P.P.F.'s ordinære generalforsamling afholdtes den 30. marts, og som sædvanlig samledes medlemmerne først ved de dækkede borde med medbragte madkurve, hvortil foreningen gav drikkevarer, og man gik herefter over til den mere alvorlige del af aftenen.

1) valg af dirigent. Ingeniør Otzen valgtes og konstaterede, at generalforsamlingen var lovlig indvarslet.

2) formanden (A. List) aflagde herefter beretning og gennemgik først de sammenkomster, der har været siden sidste generalforsamling i oktober 1948. Der blev derefter gjort rede for de forhandlinger, som bestyrelsen har haft med ledelsen i periodens løb, idet man jo efter den ændrede formålsparagraf havde anmodet direktør Pedersen om, at fabriken blev repræsenteret ved de samrådsmøder, som P.A.P. havde fået igang med ledelsen. Det blev imidlertid meddelt, at vi indtil videre kun kunne deltage med een mand på grund af pladsmangel, men at spørgsmålet skulle tages op igen, når et bedre lokale var til rådighed.

Formanden blev af bestyrelsen valgt som foreningens repræsentant ved disse samrådsmøder. Overfor forsamlingen gjorde formanden rede for de forskellige spørgsmål, der har været fremlagt under samrådsmøderne, herunder spørgsmålet om bedriftsløge, overarbejdstid, stillingsbetegnelser. Med hensyn til det sidste ventede man kun på den organisationsplan, som direktøren havde lovet skulle fremkomme og gjorde medlemmerne bekendt med disse stillingsbetegnelser, som man opererer med indenfor den kommercielle afdeling, men som vi aldrig har hørt om her på fabriken. Det viser sig nemlig, at der til en del af disse gradsbetegnelser er knyttet forbedrede ansættelsesforhold, og som muligvis kan komme en del af fabrikenes medarbejdere til gode. Et andet og meget interessant punkt, som har været fremme i de sidste møder, er spørgsmålet om konjunkturtillægget, men man hav-

de desværre, ihvertfald hidtil, ikke haft held med bestræbelserne for at opnå en forhøjelse af dette tillæg for de medarbejdere, der ikke aflønnes efter H.K. eller værkstedsfunktionærforeningens regler. Et af argumenterne mod en forhøjelse er dette, at man venter pristallet for juli eller oktober vil falde, idet de reducerede skatter skulle indvirke på pristallet, og så må man jo blot håbe på, at de fornødne leveomkostninger på andre områder ikke udligner eller overstiger indvirkningen af skattenedsættelsen. På det sidste samrådsmøde var spørgsmålet om fællesrejser til Eindhoven taget op, idet man fra en del medarbejderes side både i Krystalgade og på fabriken har fået forelagt spørgsmålet om mulighederne for sådanne rejser, men man mente fra ledelsens side, at sådanne arrangementer ihvertfald ikke er muligt at gennemføre i år, fordi der kræves en større undersøgelse af mulighederne, ligesom man også er bekendt med, at moderfabrikerne i år havde og ville få en stor invasion af besøgende fra alle steder i verden, hvorfor det måske kunne blive vanskeligt at få indskudt besøg over nogle dage af medarbejdere fra det danske PHILIPS. Til slut takkede formanden sine kolleger i bestyrelsen for den indsats, de havde ydet i det halve år, der var gået. Medlemmerne havde derefter ordet til beretningen, og der opstod en lang diskussion med en masse indlæg fra forskellig side. I særlig grad havde konjunkturtillægget og stillingsbetegnelserne medlemmernes store interesse, og bestyrelsen blev af medlemmerne opfordret til at forfølge disse spørgsmål nærmere, også eventuelle fællesrejser er der en hel del medlemmer interesseret i, og man blev derefter enige om at nedsætte et udvalg bestående af Matzen, Jans og ingeniør Eeftink samt et bestyrelsesmedlem, for at dette kunne undersøge mulighederne og betingelserne for et sådant besøg på moderfabrikerne. Under diskussionen blev det gjort gældende, at det for den væsentligste del af fabrikenes medarbejdere jo ikke kunne betragtes som en fornøjelsesrejse alene, da det i allerhøjeste grad var i firmaets interesse at man studerede nærmere, hvordan det daglige arbejde blev udført i den tilsvarende Eindhoven-afdeling.

3) Efter at beretningen var blevet godkendt fremlagde kassereren det reviderede regnskab, der var udsendt til alle medlemmer, til godkendelse, hvilket skete enstemmigt.

4) Man gik herefter over til valgene. Formanden henstillede til medlemmerne, at

man fandt et nyt emne, da han for tiden var stærkt optaget, og mester K. Sørensen blev opfordret til at lade sig vælge, men ved afstemningen blev den gamle formand (A. List) genvalgt med een stemmes flertal.

5) Valg af kasserer. O. Gulev (genvalg)

6) Valg af 5 bestyrelsesmedlemmer. Den gamle bestyrelse (Nilsson, K. Sørensen, Falck og Ulk) genvalgtes. Istedet for hr. J. Walter, der ønskede at udtræde, nyvalgtes hr. Schmidt.

7) Valg af revisor. Johs. Hansen (genvalg).

8) Valg af 2 bestyrelsessuppleanter: H. Olsen og ingeniør Eeftinck.

9) Valg af revisorsuppleant: E. Frøde (genvalg).

10) Under eventuelt blev det af bestyrelsen fremsatte forslag om ophævelse af selvstændigt ferielotteri, således at dette blev gjort obligatorisk for alle medlemmer af P.P.F. Kontingentet forhøjes til 2 kr. hvoraf mindst een krone overføres til ferielotteriet, under en meget lang og ivrig diskussion vedtaget. Det gamle ferielotteri blev herefter trukket. 1. præmie (300 kr.) undermester K. Jensen, 2. præmie (200 kr.) ing. Westh, 3. præmie (100 kr.) undermester V. Falck, 4. præmie (sjat 33 kr.) frk. B. Riisbro.

Dirigenten hævde derefter generalfor-samlingen, og man gik herefter over til sel-skabeligt samvær, såsom kortspil, dans m.m.

PHILIGRAN

På direktør N. B. Sommerfeldt 25-års jubilæumsdag, den 1. maj, er samtlige afdelinger naturligvis lukket. Vi gør blot for en ordens skyld opmærksom på, at lukningen også omfatter PHILIPS, ASAS og POPES udenbys afdelinger.

★

Den 1. maj kan direktør N. B. Sommerfeldts sekretær, frk. Brita Schrøder, fejre 10-års dagen for sin ansættelse i firmaet. Frk. Schrøder forestod i sin tid lønningsregnskabet, og inden de faste fredagsudbetalinger blev indført var det hende, der holdt skæbnetrædene i sine hænder. Det var sikkert et fælt job. For faldt pengene ikke netop den dag, de forskellige havde brug for dem, var det frk. Schrøder, der blev skudt på. Og blev pengene udbetalt tidligere end sædvanlig, var der alt for længe til næste gagedag. Igen frk. Schrøder. — Hun klarede imidlertid alle genvordigheder med sin afvæbnende elskværdighed, og på mærkedagen vil hun utvivlsomt få talrige hilsener selv fra forhenværende „utilfredse“. PAP-Æsken ønsker hjerteligt til lykke.

★

De ved sikkert af bitter erfaring, at fabrikken fra 1. april har ændret telefonnummer fra central 5988 til sundby 7622. Noter det hellere på Deres telefontavle. Med lidt god vilje kan De sikkert få også denne rettelse knebet ind.

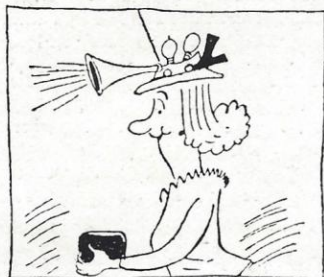
★

12. maj fylder C. A. K. Nielsen 65 år. Nielsen opholder sig til daglig i alson-dret fornemhed i Frederiksborggade 7, og er kun i Krystalgade, når han indtager sin frokost. Men vi håber, at han på fødselsdagen må give sig lidt mere tid, så den lange række af venner og gratulanter, der uden tvivl vil møde op, kan få lejlighed til at nyde godt af hans sprudlende slagfærdighed og barokke humor. — Vi gratulerer.

★

I aprilnummeret af „Socialdemokraten"s annonceorgan „Contact" har vi fundet en meget smigrende omtale af PAP-Æsken. Bladet aftrykker endvidere

VAR DET NOGET?

I Amerika har man fået damehatte med indbygget radio.

(fra Social Demokraten)

den amerikanske mere-skæg-i-sengen-
 annonce, der var indrykt i PAP-
 Æskens januar-nummer. Som det vil
 erindres, spurgte vi: „Mon denne ameri-
 kanske annonce er noget for det danske
 publikum?“, og „Contact“'s redaktør sv-
 arer: Hvorfor ikke? Det er da en uskyldig
 fornøjelse, og med de fleste radiopro-
 grammer in mente sikkert også søvn-
 fremmende!!

★

Emil Nielsen har fornylig i ramme al-
 vor betegnet PAP-Æsken som en sand-
 hedsbringer og nyhedsstakkel, og når vi
 nu — foruden at henvise til „Contact“ —
 fortæller, at co editor Betty M. Booth har
 bedt om tilladelse til at skrive om TWI
 i ANNOUNCER på grundlag af artiklen i
 PAP-Æsken om dette emne, regner vi
 med, at oppositionen på de billige plad-
 ser har fået noget at tænke på.

- Smaa, smaa Ord
 af
 KÆRLIGHED

Det maa erkendes, at PAP-Æsken efter-
 haanden er ved at tage Form. Maaske mere
 i Format end i Indhold, hvilket sidste man
 ikke kan sige saa meget til, al den Stund
 det maatte være en besynderlig Redaktion,
 der kunde skrive et Firmablad alle aner-
 kendte.

Det er jo begrænset, hvad der kan anven-
 des af Stof, og i Betragtning af Bladets Op-
 gave: dels at være et Bindeled mellem Le-
 delse og Personaleforeningens Medlemmer,
 dels at være et Slags Ansigt for bemeldte
 Forening, maa denne Opgave siges at være
 løst paa en tiltalende Maade. Man maa ikke
 glemme, at det er begrænset, hvad Medar-
 bejderne kan overkomme, og det er næsten
 urimeligt at forlange, at han ene Mand skal
 fylde Bladet. Der maa vel ogsaa mellem
 Medlemmerne kunde findes Folk med et
 eller andet paa Hjerte, som var værd at
 ofre Tryksværte paa. Men selv om saa var,
 vil der stadig findes Folk som Engstrøms
 Mor Kristin, der under et Besøg hos Na-
 boens efter et Studium af denne Families
 Avis fastslaar: „Det va en usel tidning i
 håller er me, de finns ju inte hälften så
 många dödsannonser som i Jönköpings-Po-
 sten“.

Emil Nielsen.

IDÉ kassen

Til idekassen er i starten indløbet et
 rundt antal forslag om forandringer. De
 omhandlede emner er overvejende af so-
 cial art. Kun i eet tilfælde fremsættes der
 positivt forslag om ændring (og forbedring)
 af de anvendte arbejdsmetoder — og det er
 jo egentlig forslag af denne kategori, vi
 først og fremmest skulle have frem, og som
 vi regnede med, at vore medarbejdere
 brændte efter at kramme ud med.

Ihvorvel ethvert forslag, dets art ufor-
 talt, er velkomment og vil blive vist al
 skyldig opmærksomhed, bør indsendere af
 forslag forlods gøre sig klart, at der med
 den i personalepolitisk henseende positive
 indstilling, der er karakteristisk for selska-
 bernes ledelse, næppe vil kunne fremdrages
 mange personaleproblemer af social karak-
 ter, som ikke allerede har været taget under
 overvejelse eller overvejes af ledelsen —
 imidlertid, har De en virkelig original ide,
 så kom endelig med den.

Til orientering for indsenderne og andre
 interesserede skal vi derfor oplyse, at de op-
 kastede spørgsmål om frokostforholdene,
 cykleparkering, ferietilrettelæggelse m. m.
 forlængst har været drøftet, og at de vil
 finde deres gunstigste løsning i forbindelse
 med indretningen af og indflytningen i „In-
 dustrigården“. De trufne arrangementer vil
 blive meddelt senere, ligesom de, såvidt det
 er muligt, vil blive nedfældet i den persona-
 lehåndbog, ledelsen overvejer at udgive.

Vi tager ved denne lejlighed et lille for-
 skud på den påtænkte håndbogs oplysnin-
 ger ved at nævne, at det ikke er nødvendigt
 at sende en kollega hen på det nærmeste
 apotek (Det Lille Apotek naturligvis undta-
 get) for at få taget noget ud af øjet.

Vi disponerer over en forbindingskasse,
 der har sin plads hos frk. K. Jacobsen,
 PHILIPS personalekontor, og som til stadig-
 hed suppleres op til den foreskrevne stan-
 dard.

Er der iøvrigt uddannede samaritter
 blandt personalet? I givet fald bedes de på-
 gældende give oplysning herom til perso-
 nalesekretæren.

Vor tids børn elsker luksus, de har dårlige manerer, de foragter autoritet, de spilder tiden i stedet for at lære noget nyttigt. Børnene er i dag hjemmets tyranner, ikke dets tjenere. De rejser sig ikke længere, når voksne kommer ind i værelset. De modsiger deres forældre, blander sig i de voksnes samtale, slubrer maden i sig, lægger benene over kors og tyranniserer deres lærere.

Sokrates for over 2000 år siden.

Jeg sidder og venter på prisdaldet. . . .

Udtalelse af Terkelsen i anledning af D. S. B. underskudet på 50 mill. kr.

Englænderne misbilligede ikke bestselleren, men udtalte med overbevisning, at sådan noget sker i Amerika — ikke i England.

Udtalelse af Kinsey-rapportens forfatter.

Svenskeren stødte en lige venstre, men danskeren afværgede med køben.

Boksereportage i radio.

Ingen ser ned på en mand, blot fordi han er millionær. Man véd jo, at vort skattesystem ikke vil tillade ham at være det ret længe, og iøvrigt er han ikke lykkeligere end vi andre.

... skriver Turistforeningen i en brochure, der skal gøre propaganda for Danmark i udlandet.

Hul i lommen,
plet på tøjet,
kom De kun til mig
med møj'et.

Annonce i Hvidovre Avis indrykket af den lokale skrædder.

Ak ja. Dengang formåede man at gøre noget for ham, man elskede. Endnu vil jeg gerne hente månen ned. Men ingen har rigtig brug for måner. Neonlyset er opfundet.

Skuespillerinde Grete Bendix i en krønike.

Vi lever i kompromis'ernes og de halve standpunktets land.

Skrev et blad, da valgretsalderen fastsattes til 23 år.

En midaldrende forretningsmand sagde til mig: „Kvinde, vær realist. Amerika og Australien er den nye verden. Europa er færdigt. Man kan ikke spise traditioner“.

Uddrag af rejsebrev fra kvindelig journalist, der besøger Australien.

Det er mærkeligt, alt hvad der dog kan komme op af et blækhus.

H. C. Andersen.

FLYTNINGEN igen

Som det vil være PAP-æskens læsere bekendt, er det nu en kendsgerning, at PHILIPS koncernens „hovedkvarter“ i løbet af juni måned skal forlægges fra „Krystalpaladset“ til den store, nyopførte ejendom „Industrigården“ på Amager, hvorved man ikke alene erhverver sig den længe tiltrængte pladsudvidelse, men tillige opnår den store fordel at få beliggenhed i umiddelbar nærhed af fabriken på Strandlodsvej.

Hvad der derimod har voldt os alle en del bekymring, er de mindre gode kommunikationsmidler og de deraf følgende ulemper, der vil opstå for en stor del af personalets vedkommende.

Det glæder os imidlertid at kunne fortælle vore læsere, at PHILIPS for at råde bod på disse forhold nu har taget initiativet til en aktion over for trafikmyndighederne i København.

Inspireret af sit svenske søsterselskab, der flyttede ud til et nyt kvarter i Stockholm med dårlige kommunikationsmidler, som det imidlertid lykkedes at forbedre gennem en særlig oprettet industri-organisation, satte PHILIPS sig allerede i begyndelsen af det nye år ved udsendelse af cirkulærebrev til forbindelse med ca. 130 firmaer, der var beliggende i det østlige Amager kvarter. Formålet med denne henvendelse var naturligvis i første række at søge firmaernes bistand til den før nævnte aktion, da jo som bekendt enighed gør stærk, men man fik samtidig indsamlet en del fyldige oplysninger vedr. de forskellige firmaers arbejdstid, antal beskæftigede o. s. v., således at man

på denne måde havde et udmærket materiale at arbejde videre på.

Under arbejdet med det foreliggende projekt kom PHILIPS også i forbindelse med hr. sekretær Hoff fra Landsforeningen Dansk Arbejdes Københavns udvalg, der har formidlet vejen for os til at komme opgavens løsning nærmere, således at der d. 18. marts kunne sammenskaldes til et møde på PHILIPS fabrik mellem de interesserede parter, hvor hele trafikspørgsmålet blev diskuteret.

Man kom herefter til det resultat, at den mest hurtige og nærliggende løsning sikkert ville være oprettelsen af en busforbindelse fra byens centrum og ud til Kastrup fortet, som netop står for en genåbning for publikum til sommer, idet der iflg. sekretær Hoff's udtalelse allerede fra Københavns Magistrat var rettet henvendelse til Sporvejene om at tage dette trafikspørgsmål op; man skulle således have gode kort på hånden for en kombination af hverdags- og søndagskørsel, for når man kan ofre penge på at transportere folk ud til søndagsfor nøjelser, er det dog en hel del mere i samfundets interesse at sørge for, at folk kan blive transporteret frem og tilbage fra arbejdet.

Der blev på mødet oplæst et resolutionsforslag i form af en fælles skriftlig henvendelse til Københavns Kommune med underkrifter af et på mødet nedsat 6 mands udvalg, suppleret af 6 tillidsmænd.

Hele sagen er nu så vidt fremskreden, at man, så snart ovennævnte resolutionsforslag også er blevet godkendt af de firmaer, der ikke var repræsenteret på mødet, kan indsende vort andragende til Københavns Kommune, der så forhåbentlig — og hvad vi som sagt har god grund til at antage — vil være velvillig stemt for tanken, således at vi indenfor en overskuelig tid kan have om ikke en 100 procents løsning, så dog i hvert fald en nødløsning på spørgsmålet. PHILIPS er imidlertid ikke til sinds at blive stående herved, men vil stadig arbejde videre på hele dette store trafikproblem.

Selvfølgelig er det glædeligt, at vi får større og lysere lokaler og dermed sundere forhold, men man vil jo også gerne komme nogenlunde hurtigt og „smertefrit“ ud og hjem, når man hører til den kategori, der er henvist til at benytte sig af de offentlige trafikmidler.

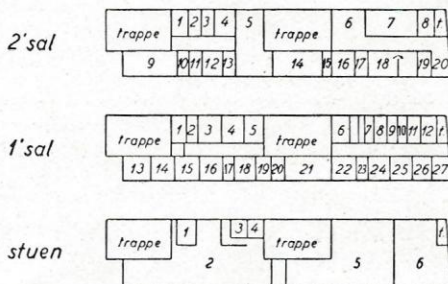
Vi påskønner derfor i høj grad det initiativ, som PHILIPS har lagt for dagen til en forbedring af befordringsmidlerne til Amager, og idet vi siger dem tak for alt slid og ulejlighed, ønsker vi dem fortsat held i dette arbejde.

X.

ASAS flytter -

Da ASAS den 6. og 7. maj flytter ud i Industrigården, offentliggør vi hermed en orienteringsplan over de forskellige afdelingers placering.

NORDFLOJEN

STUEN

1 Telefonautomat	4 Forvalterkontor
2 Lager	5 Lager
3 Ordrekontor	6 Pakkerum

1. SAL

1 Postafsendelse	15 Konferencevær.
2 Telefonbord	16 Ing. I. Hongs
3 Dir. P. Selig	17 C. Lydeking
4 Korrespondance	18 Radioafdeling
5 Dir. P. Mikkelsen	19 Radioafdeling
6 Arkiv	20 K. Bøge
7 Konference	21 Reklameafdeling
8 Lønningsbogh.	22 Lystryk
9 K. Dittmer	23 Maskinboghholderi
10 Ing. P. Friis	24 Debitorbogh. og kasse
11 Korrespondance	25 Hovedboghholderi
12 Ing. Sv. Hansen	26 Fakturaafdeling
13 Demonstration radio	27 Fakturaafdeling
14 Repræsentanter	

2. SAL

1 Korrespondance	12 Demonstration
2 Belysningsafd.	13 Belysning
3 Ing. J. Grunnet	14 Monteringslager
4 Ing. Egon Jensen	15 J. P. Aulum
5 Montering	16 Kartoteker
6 Lager	17 Service værkf.
7 Smedeværksted	18 Service værksted
8 Sprøjtebox	19 Snedkerværksted
9 Neon tegnestue	20 Pladespiller
10 Neonafdeling	montering
11 Neonafdeling	

Vandkunsten - BROADWAY retur

Det hele startede med en voldsom feber — ovenikøbet den farligste af alle — rejsefeberen — ud, væk! Pulsen slog ikke normalt igen, før alle rejsemuligheder var undersøgt og overvejet. I hvilket procentligt forhold man skal sætte vilje og held, når det gælder forsøg på at komme udenlands, kan der godt blive en lille rask diskussion ud af.— Heldig var jeg i hvertfald, for jeg kom i sidste forårs legatbyge og fik en ordentlig styrtse på flere hundrede dollars i turbanen, nok til 3 måneders studieophold i U.S.A., reklamens fædreland. Det ikke bare lyder som et eventyr, det er et eventyr. Legatet fik jeg gennem „Danmarks amerikanske Selskab“, som hvert år sender ca. 300 studerende indenfor alle erhvervs-grene over dammen for at få friske impulser til deres arbejde.

Ved en enestående velvilje fra direktionens side, kunne jeg i den tid, jeg var borte, klare de mest påtrængende gældsposter herhjemme, en velvilje, som jeg i betragtning af min korte ansættelsestid i PHILIPS koncernen er meget taknemmelig for.

Månederne, der gik imellem det chokerende brev fra præsidenten for „Danmarks amerikanske Selskab“ og det liflige øjeblik, da en lyslokke luftværtinde spurgte: „Sherry eller whisky?“, mens „Harald Viking“ på fire solide motorer drøenede over nordsoen, springer vi elegant over. Alle papirbesværligheder er glemt i det øjeblik, startbanen slippes, og man synker tilbage i stolen.

Dette skete en søndag aften, og mandag ved frokosttid foretog piloten en dristig dykning over New York. Solen gjorde sit bedste for at mildne indtrykket af stenørkenen og forgyltde Empire State Buildings 6.400 vinduer, 10 millioner mursten og

750.000 pund crom-nickel, stål og aluminium. Bag de tørre tal rejser sig imidlertid et mesterværk af byggekunst og ren stil. En søndag formiddag blev bestemt til at kigge nærmere på herlighederne. Bevæbnet med tyggegummi (for lufttrykket i ørene, nemli!) besteg jeg giganten i tre tempi, hvoraf det første foregik med en eksprescar, der på 1 minut røg 80 etager op! Når man nu er vant til en „car“, der under gunstige forhold er ca. 3 minutter om at vrikke sig op til 5. sal, så kan det ikke undre nogen, at jeg kom ud på den omtalte 80'ende med en noget usikker balance- og hørevne — og med tyggegummiet i svøb endnu. Ved opstigningen til 102'ende etage kom det dog i brug. Senere blev jeg anderledes elevator-minded, idet det viste sig, at reklamefolkene fortrinsvis yndede luftlaget omkring 20—25. etage, hvor jeg snart steg op og ned uden at blinke, i hvertfald var det ikke af lufttryks-mæssige grunde, hvis jeg gjorde det. I dette inspirerende luftlag besøgte jeg et af de mest ansete reklamebureauer i Amerika, D'Arcy Advertising Co., der blandt andet har guldfuglen Coca-Cola til kunde. Besøget, der forøvrigt var et af de mest udbytterige, jeg havde, kom i stand på foranledning af pressebureauet Josva B. Powers, hvortil jeg havde introduktion gennem vort eget reklamebureau, Gutenberghus. Hos D'Arcy talte jeg med lay-out folk og fik overrakt flere af årets store kampagner — flot opklæbde i dertil indrettede mapper, som sammen med talrige andre hjembragte tryksager i topklasse vil komme til ære og værdighed i reklameafdelingens nye luftlag på Amager.

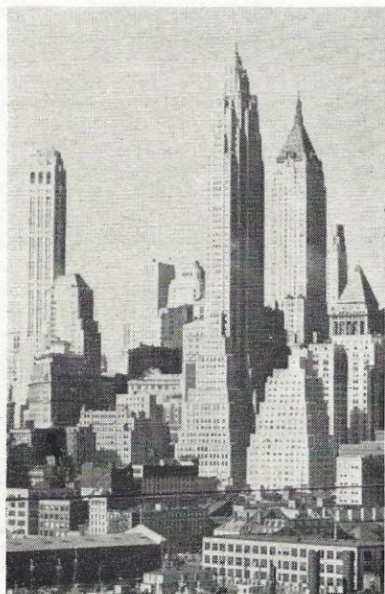
Min næste introduktion, medbragt fra Vandkunsten, gjaldt naturligvis hr. Behrendts kollega, Mr. Fry, Advertising Manager hos „North American Philips“, New York. Jeg kom til byen i de feberagtige,

sindsoprivende dage omkring præsidentvalget og fik det venneråd ikke at opsoge for mig vigtige personer før afgørelsen var faldet, og spændingen udløst; det ville være så nytteløst, som at drille et pindsvin. Det passede mig glimrende, så jeg benyttede ventetiden til at fare rundt på sightseeing med alle tænkelige befordringsmidler, med tog over og under jorden, på toppen af busser og hængende i en gemen strop, på dyre busser, hvor man opnår den luksus at blive billetteret og halvbedøvet af Channel nr. 5, og på billige busser fyldt med tykke, søde negerkoner på vej hjem til Harlem. Aldrig har jeg busset så meget på så kort tid, og moret mig så dejligt.

Endelig blev da Trumann valgt, og dagen efter vandrede jeg ned på 42' gade og fandt med lethed den flotte bygning nr. 100 East, hvor „North American Philips“ bebor hele fjerde etage. Mit første mål var Mr. Tuxen, som er dansker og god ven af hr. Funch, service. Det var rart igen at sige go'da' og blive forstået. Derefter gik turen til Mr. Fry, og jeg var spændt. Kunne hr. Behrendt klare sig i konkurrencen med sin amerikanske kollega? Man har jo hørt så meget om luksuskontorer med the Manager i hollywood-positur bag det enorme skrivebord. Vi styrede henimod en ivrigt valgdiskuterende gruppe af girls rundt om en gråkrøllet herre i skjortærmer: brilleglassene blinkede muntert — „Mr. Fry, this is Miss Sylvander

from Denmark“. Jeg næde lige at sende en tanke til hr. Behrendts uimodståelige „undekrølle“, så sad vi i Mr. Fry's kontor omgivet af stabler af tidsskrifter og reklamemateriale, og midt i det hele en yderst praktisk og meget Storm P'sk stumtjener. Erindringen om en lydisoleret, pottebeplantet luksus-kabine i Vandkunsten strejfedes mig lige, så fik jeg travlt med at forme sætninger, som jeg vil indskrænke mig til at kalde den første tids forsøg på at omsætte et fladt skoleengelsk til nogenlunde forståeligt amerikansk. Siden den dag kunne opmærksomme tilskuere hyppigt se en let svajrygget person forlade bygningen med begge arme slynget omkring en uformelig papirpose, hvoraf tryksager af alle tykkelser og formater stak op — dagens høst fra et hyggeligt besøg hos Mr. Fry og hans assistent Bob O'Conner. Hos „North American Philips“ kender man ikke til lukkede kontorer, men størstedelen af etagen er eet stort lokale, hvor kun de mere overordnede nyder den luksus at have en glasvæg at kigge igennem.

Ved mit næste besøg præsenterede Mr. Tuxen mig for Mr. D. A. Smith, Communication Manager, meget charmerende og begejstret for Danmark efter et besøg her i 1947, hvor direktør Sommerfeldt og ingeniør Henning V. Hansen gjorde opholdet uforglemmeligt for ham. Mr. Smith har en meget grundig reklameuddannelse ved „New York University“; han og Mr. Fry „stak nu hovederne sammen“ og resultatet blev et introduktionsbrev til „The School of Commerce, Finance & Account“ ved New York University, — herhjemme ville vi kalde det et handelsvidenskabeligt fakultet, hvis vor reklameuddannelse var tilknyttet universitetet. Hermed begyndte et nyt og spændende afsnit af min New York tilværelse. — Jeg blev „one of my students“, som jeg i den følgende tid skulle høre og se mig selv tituleret ved opringtoner eller skrivelser fra lærerne til reklamefolk, som de mente, jeg ville have udbytte af at besøge. Mr. Smiths introduktion var stilet til professor Hotchkiss, lederen af det „Marketing Department“, hvortil jeg henhørte, og jeg fik nu det generøse tilbud, at jeg fra skemaet over forelæsninger i indeværende semester blot kunne vælge, hvad jeg havde tid og lyst til at følge. Det gjaldt om at vælge fornuftigt, for tiden var jo kostbar, da jeg også skulle nå det, som var planlagt herhjemme fra. Mine valg faldt naturligvis indenfor den gruppe, der hed „the creative & technical“, d.v.s. lay-out, reproduktion og typografi. Til disse forelæsninger hørte der løsning af hjemmeopgaver, som på en aldeles

storartet måde blev kritiseret og gennemdrøftet, og ting, som jeg uden tvivl har hørt prædikeret før på tegneskole og handelshøjskole, men som ikke er trænet ind til bevidstheden, bed sig nu fast under ekstraordinære og inspirerende forhold på et fremmed universitet. Desuden valgte jeg direkte reklame, d.v.s. brochurer og salgsbreve. Navnlig det sidste havde jeg stort udbytte af, idet dette reklamemiddel i U.S.A. rent teknisk er meget højt udviklet og langt overgår, hvad vi herhjemme præsterer af upersonlige, som oftest elendigt dublerede rundskrivelser med facsimile underskrift trykt med „vellignende“ blækfarve. Hvad indholdet angår, benytter amerikanerne salgopsykologiske metoder, som i mange tilfælde ikke kan overføres til det danske marked. I U.S.A. er overfloden af varer jo så selvfølgelig, så man ikke engang gider prale med det, og at sælge bibler efter samme metode som årets bestseller har vi jo heller ikke lært endnu!

Endvidere valgte jeg „Industrial Advertising“, en aftenklasse, der hovedsagelig var beregnet på folk i praksis om dagen. Vi havde her en række gæsteforelæsnings- og kendte reklamefolk, blandt andet reklamechefen for Shell Oil Company's fagbladsreklame. Han imponerede mig af flere grunde. For det første ved at være ulasteligt velklædt, grænsende til det raffinerede: navyblåt dress med slips og nallike i samme dybtrøde, foruroligende farve. Dernæst ved at fortælle, at Shell efter en meget kritisk og velovervejende vurdering af U.S.A.s tusinder af fagblade placerede deres fagbladsbudget på ca. 800.000 \$ om måneden på 5 — siger og skriver fem — blade. Jeg tror nok, jeg sukkede højlydt ved tanken om et betydeligt større antal fagblade plus „programmes“, hjemme i Vandkunsten.

Om fredagen havde jeg flest timer. Kl. 9 om morgenen mødte jeg hos Mr. Ben Nash, der satte os ind i problemerne vedrørende tegning af emballage og produkter — det, som i U.S.A. kaldes „Industrial design“, og som vi hverken har ord eller marked for herhjemme. Mr. Nash var selv en af de kendteste tegnere i New York, og det var så heldigt, at han i 15 år havde tegnet radiokabinetter og grammofoonmøbler etc., for radiofirmaet „Philco“, et af de største indenfor branchen. Det gav jo straks et samtalegrundlag; jeg viste PHILIPS-nyttier, og han viste mig nogle sager, som var udgået fra hans tegnestue. Det var måneders indest arbejde, gennemtænkt og gennemprøvet til den mindste detalje, inden pakningen med et O.K. blev sluppet løs i den

hårde konkurrence på forhandlernes hylder. Som en fornøjelig afslutning på den lange fredag, deltog jeg om aftenen til kl. 10 i en klasse, hvor vi lærte at opbygge de særlige amerikanske radioprogrammer; det var nyt, og det var sjovt, så jeg gik op i det med liv og sjæl.

Jeg havde her lejlighed til at se, hvilken uddannelse, der kræves af en radioreklamemand i U.S.A., og det er ikke småting. På skolen var der naturligvis radiostudier med alt tilbehør, kontrolrum, pladeoptagelsesapparat, lydkulisser og grammofoonpladearkiv, hvor vi kunne finde alt lige fra hundeglam til eksplosioner i forskellige grader, tordenvejr osv. Her opførtes en art hørespil, skrevet af eleverne i manuskriptklasserne, og udenom det byggedes hele programmet med tilhørende reklame idet det blev opgivet, hvilket firma, der tænkes at skulle financiere udsendelsen. Efter flere prøver og kritisk valg af stemmer til de forskellige roller, gik programmet „on the air“ dvs. kun indenfor universitetets mure.

Dette uventede og fornøjelige universitetsophold skylder jeg Mr. Smith og Mr. Fry hos „North American Philips“ tak for. Desuden fik jeg lejlighed til at besøge firmaets reklamebureauforbindelse, Erwin Wassy & Co., en meget stor og interessant virksomhed, og et offset-trykkeri, som trykte de fleste af firmaets tryksager. På disse ture blev jeg ledsaget af Mr. Fry's assistent Bob, som med et fast greb om min albue manøvrerede mig gennem New Yorks larmende trafik.

Mr. Tuxen vil jeg altid minde med særlig glæde, idet han skaffede mig mit livs største kulinariske nydelse og mest overraskende rus. På en dyr fransk restaurant med dæmpet musik i baggrunden fik vi bagte hummere, og det er noget! Rusen fik jeg den sidste dag før afrejsen. Mr. Tuxen foreslog et beskedent afskedsbæger, og jeg fandt ud af, at det kunne jeg lige nå, inden jeg havde lovet at komme til afskedsmiddag hos min værtinde. På ægte kvindevis havde jeg selvfølgelig givet mine sidste cents ud til nylonstrømper og sultet brødt hele dagen på grund af den forventede afskedskotelet. Vel vidende, at en tom mave ikke er noget at fylde whisky i, bad jeg om at få frugtsaft! Lime-Juice med et stænk rom lød uskyldigt og smagte vidunderligt, men nå da-da-da! Gode feer må have ledsaget mig ned til det larmende uhyre, der hedder New Yorks undergrundsbane og hvisket mig i øret, når og hvor jeg skulle af, for selv aner jeg ikke, hvordan jeg nåede 92'gade — og det var ovenikøbet i myldretiden. Let svajende og

et kvarter for sent stillede jeg foran min forbløffede værtinde, der omgående sørgede for, at en kotelet blev forenet med rommen — det hjalp!

Jo mere man fortæller om sådan en tur, jo mere dukker der op, og et sted må beretningen slutte. Resten bliver nu kun hastige glimt. Først min 14 dages tur vestpå

med „Greyhound“-busserne gennem staterne Pennsylvania, Ohio, Indiana, Illinois og gennem Chicago op til staterne Wisconsin og Michigan og tilbage over Detroit og Boston. Alene den tur gennem alle de gamle indianerdistrikter vil fylde en hel PAP-æske. Efter hjemkomsten så jeg, at „Roxy“ biografen havde skiftet show og nu blandt andet havde skøjteprinsessen Barbara Ann Scott „in person“ på scenen, så der tilbragte jeg en søndag 6 timer; jeg ville gerne se det fremragende show engang til, altså bliver man bare siddende eller finder sig eventuelt en bedre plads, indtil filmen har været kørt igen, og showet begynder forfra; for den samme pris kan man tilbringe en hel dag indenfor teatrets mure uden at svinde noget. Filmens berømt heder holdt sig beskeden i baggrunden, mens jeg var i New York!! Bortset fra, at jeg en aften på 47' gade i øsende regnvejrs nær var løbet ind i maven på Charles Boyer, der fredeligt kom ud fra det teater, hvor han spiller hovedrollen i et Sartre-stykke, skete der ikke noget i den retning, som er værd at for-

tælle. Monsieur Boyer forsvandt med et lille smil ind i sin taxa, og jeg fik med besvær dirigeret mine gelékne hen til en 8' Avenue bus.

Om jeg kan lide amerikanerne? Ja, for jeg kan lide mennesker. Jeg lærte på den korte tid en hel del at kende, mange forskellige typer også indenfor reklameverdenen. Der var de dygtige, sikre tegnestuefolk, der kan deres job til fuldkommenhed, der var den lidt svagere kunstnernatur, der må drikke sig mod til for at følge med i den hårde konkurrence, og der var de fødte forretnings- og reklamefolk, selvsikre, velkonserverede „kræmmersjæle“ på toppen af deres karriere; konen bekvemt stuvet af vejen på landstedet i Connecticut, hvor hun kan gå og nippe tulipaner, mens det er ganske andre ting, gemalen nipper på Park- og Fifth Avenue!

Og så er der endelig Broadway — gadernes gade, der begynder et dunkelt sted downtown, går på tværs af fornemme avenuer og snorlige streets, og ender efter en strækning på 250 km oppe i nordspidsen af Manhattan. Den har lysreklamer hele vejen, men kulminerer i et flammende lyshav på Times Square, hvor man f. eks. fra et bestemt hjørne har udsigt til 16 biografer, der annoncerer deres program med meterhøje lysbogstaver. Den første uge tilbragte jeg hver aften på Times Square — bare gik og gik med solbriller på for det stærke lys, indtil jeg til sidst kunne alle lysreklamerne udenad. Underlige på éngang frastødende og tiltrækkende plads, med sine larmende forlystelseshaller, tiggende krøblinge og blinde, der ustandselig messer deres sentimentale sange. Ingen standser eller synes at bemærke selv de græleste ting. En aften så jeg en mand uden ben, men med et par rulleskøjter bundet under hofterne rullede han uanfægtet afsted nede mellem folk; det var næsten for grotesk, og pludselig blev jeg grebet af en svag følelse af panik, og så var det bare om at komme ud af trængslen, der nu føltes som om alle 8 millioner mennesker trængtes omkring mig, ned i en sidegade og hjem i seng. New York er ikke til at spøge med, når den viser sit ansigt; det er byen, hvor ingen spørger hvorfra og hvorhen, og hvor man pludselig kan føle sig navnløs og forladt i en grad, som man ikke havde troet det muligt.

Hjemturen foregik med „Batory“ bound for Gdynia og under kommando af herr Cwiklinski, støttet af d'herrer Hulanicki, Szczyszek og Mrówczyński!

Returbilletten „Vandkunsten-Broadway“ gælder ikke mere.

PERSONALIA LOKALIA

Nilsson, Henry, f. 2. 1. 1912, lønningsbogholder, fabriken. Kom efter endt realeksamen på kontoret i en tricotagefabrik, hvor han var lige til han blev kaldt til kanonerne i det kgl. danske artilleri. Han blev hjemsendt den 3. novbr. 1933 og glædede sig til en lang og dejlig ferie. Den 6. novbr. finder han i en avis en annonce, der lover en ung kontormand en god stilling. Forsøgsvis lægger han svar ind og

går i seng. Næste morgen hører han halvt i søvne en bil standse udenfor med skrigende bremses. Med et saligt smil trækker han tæppet længere op under hagen og slumrer blidt ind. Få sekunder efter bliver der hamret på døren, og en stemme råber: „Luk op“. H.N. tumler ud på gulvet, kan kun finde een tøffel, mumler og lukker op. En ung mand styrter ind i værelset og forklarer den måbende H.N., at han har fået jobbet, han lagde billet ind på. En time senere er Nilsson installeret på PHILIPS fabrik. Nu forstår man jo bedre, hvad der menes med „de gode gamle dage“. Nilsson er som allerede nævnt lønningsbogholder, og han ser og rører ved ca. 2 millioner kr. om året. Men, siger han, der er jo to slags penge, dem jeg putter i poserne og så de rigtige. H.N. var forhen en ivrig sportsmand, men er i dag mere interesseret i god musik, læsning og familieliv. Han har et ordforråd, der med mindst 50 % overstiger det almindelige og klarer sig derfor som regel godt i de mange diskussionsklubber, han er medlem af. Som eksempel kan vi nævne, at han „ordner“ en modstander af agrarerne på 42 minutter. En opposition, der går imod markederiet forholds nedskabelser han til den allerunderste stopning på hælen i løbet af en lille halv time. Lokal 9—11.

Hansen, Johs., f. 8. 4. 1907. Undermester fabriken. Er kolonialuddannet og har beskæftiget sig men handel i 8 år såvel prak-

tisk som teoretisk. Gik i 1930 fra faget og begyndte som repræsentant og reparatør for Singer symaskiner. Arbejdede derefter som selvstændig i symaskinebranchen nogle år og kom 15. november 1933 til PHILIPS fabrik, hvor han be-

gyndte i spoleafdelingen. Blev kort tid efter undermester med speciale i radiorør. Hansen er meget interesseret i kemi og fysik og går ikke af vejen for selv hasarderede eksperimenter. Eller hvad mener De, når De hører, at han engang ganske koldblodigt kom vand på radiorørene i stedet for vakuum — bare for at se, hvad der ville ske. Iøvrigt er travlhed og en brændende interesse for due-totalisatorvirksomhed karakteristiske kendetegn. Lokal 9—12.

List, A. f. 10. 6. 1912. Afdelingsleder for Planning Lampe, fabriken. Formand i P.P.F. Realist. Kontorpraksis hos Lauritzens rederi. Kom 28. maj 1934 til Strandlodsvej. Det var dengang hele fabrikens kontorvirksomhed udførelses af 9 personer i et lokale på 3×4 m. List blev efterhånden knyttet til modtager- og lampefabrikationen, og i forbindelse med udvi-

delser i 1935 overtog han Planing Lampe. — List, der er interesseret i fodbold, er en højt skattet medarbejder ved PAP-æskene, uden at redaktionen har set så meget som en linie fra hans hånd det sidste halve år. Det skyldes sikkert, at han i øjeblikket er i færd med en specialopgave, men vi tør vædde to stegte rødspætter på, at han alligevel — energisk og oplagt — får tid til at passe sin formandspost i P.P.F. Han har gjort meget for foreningen, og på vort spørgsmål, om han er tilfreds med P.P.F., siger han: I øjeblikket er jeg træt og sulten som en (strøget af censuren), men jeg skal alligevel svare Dem. Indtil 1948 var det P.P.F.s opgave at sørge for det rent underholdningsmæssige, men med de lovændringer, der blev vedtaget i 1948, synes jeg, at man har langt større muligheder for at gøre foreningen til det, den skal være:

nemlig et funktionærnyttigt foretagende.
Og det er jeg glad for. Lokal 9—10.

Nielsen, Emil, f. 13. 5. 1904, radiorepræsentant, PHILIPS.

*Overtroens skiddenvand
blev der kun til flokkens mand.
Eneren fandt en kilde klar og ren
fandt de vises sten.*

Den sagtmødige Diogenes boede ret isoleret i sin tønne, men folk kom langvejs fra og lod sig belære. Sokrates talte til de undrende skarer på markeder og torve. Emil Nielsen derimod har haft den store fordel at blive født i teknik-

kens århundrede. Og når han ønsker at tugte samfundet, gør han det fortrinnsvis gennem dagbladenes læserbrevkasser. Men også på generalforsamlinger og i PAP-æskens (han er æresmedarbejder) uddeler han sine elskværdige handboller. Hans filosofiske udtryksform kan synes tåget, men der er ingen tvivl om, at hensigterne er de bedste. Og det sker faktisk, at man tværs gennem snørklernes og bisætningernes myriader aner et varmt og patetisk hjerte, der banker for fred og fordragelighed. Som nu i det indlæg vi har modtaget fra ham til dette nr. af PAP-æskens. (Se side 7). Emil Nielsen har radiotelegrafist-eksamen og er uddannet kontorist. Kom ind i radiobranchen i 1923 og begyndte hos ASAS i 1929 som assistent i radioafdelingen. I årene 1931—1935 var han repræsentant for TIK og Sonofon og i 1936 ansattes han hos PHILIPS som repræsentant med København som distrikt. Er modstander af den nye retsskrivning og enhver form for skønlitteratur. Lokal 369.

Rasmussen, Svend, PHILIPS — se PAP-æskens nr. 1, januar 1949.

Iversen, Hakon, PHILIPS — se PAP-æskens nr. 8, august 1948.

*Brylluppet er den ceremoni, hvorunder en
ring sættes på kvindens finger — og en
anden trækkes gennem mandens næse.*

Herbert Spencer.

=Sporten=

Badminton

C II har i marts måned spillet 2 kampe og tabt disse med henholdsvis 7—1 og 5—3. Det er synd at sige, at dette hold har gjort nogen god figur i turneringen. Mange gange har de ordinære spillere sendt afbud, og det har da også resulteret i, at holdet slutter som nr. 2, altså fra neden. Træning af dette holds spillere har der heller ikke været meget af, men det kommer forhåbentlig igen næste år, med fornyet energi og lyst.

Begyndere har spillet 5 kampe i marts måned, og her var resultaterne, at PAP I har reddet 2 point ved at spille uafgjort med HIF og KIK, PAP II har vundet over HIF med 3 sejre mod 1 og

PAP III har tabt til BB med 4—0 og vundet over DANMARK med 3—1.

Det er åbenbart i denne række Philips sport skal høste laurbær i år. Både hold 2 og 3 klarer sig ualmindeligt pænt og slutter antagelig som nr. 2 og 3 i turneringen.

Philips handicapturering.

Søndag den 27. marts afholdt badmintonafdelingen en fornøjelig handicapturering i Sallinghallen. Der var oprindelig tilmeldt 23 mandlige og 8 kvindelige spillere. Desværre viste det sig om aftenen, at flere udeblev, hvilket gav enkelte spillere gode kort på hånden. I eet tilfælde flaskede det sig sådant, at en spiller gik lige i semifinalen uden at have spillet en eneste kamp forinden. På trods af, at både K. Bøge og Aage Jensen var handicappet meget hårdt, viste det sig, at disse to er alt for stærke

spillere i forhold til de øvrige, og spilleudvalget må derfor tage under overvejelse ved fremtidige stævner at udelukke disse fra deltagelse. Det gælder naturligvis kun i interne turneringer. Resultatet blev iøvrigt, at K. Bøge vandt turneringen med B. Ørum som nr. 2. Trøst-rækken blev vundet af Eggert Andersen, og af damerne vandt frk. Grim. S. Schou overrakte bagefter de fine præmier (trøst-rækken sølv) og udtrykte håbet om meget snart at kunne afholde flere lignende turneringer.

Håndbold

Endelig skete det! Vort så sejrsvante håndboldhold, der deltager i C-rækken, fik endelig det nederlag, som måske for holdets skyld i fremtidige kampe var nødvendigt. På trods af forstærkning af en spiller udefra lykkedes det alligevel ikke at vinde kampen mod Privatbanken, hvilket må siges at være „ærgert-ligt“, idet holdet stod for at vinde rækken. Om den gør det nu er et stort spørgsmålstegn og afgøres antagelig på målaverage.

Holdets spillestandard i ovennævnte kamp mindede meget om hin kamp mod „Tolderne“, hvor hele opdekningen „gik i fisk“, da holdet kom bagefter med målene. Det er kedeligt at konstatere, at spillerne slapper af af denne grund og opgiver, som de faktisk gjorde de sidste minutter, særlig hvis rækken skal vindes på bedre målaverage. Men resultatet bliver i de fleste tilfælde ikke godt, når et hold løber på banen i den tro, at det er sikker vinder på forhånd, men monstro ikke ovenomtalte nederlag har gjort sit til, at denne tro ikke eksisterer mere.

Nå, men holdet har ellers bortset fra disse to enkelte tilfælde spillet nydeligt og opfindsomt hele turneringen, og lykkes det ikke at vinde rækken i år, så kommer det nok næste år. Spillerne har i hvert fald sikkert ydet deres bedste hele turneringen igennem. Så kritik af

disse skal jeg undlade. Blot må Eggert Andersen passe på, at han ikke bliver for hård i sin spille måde. Når han har „jordet“ manden, behøver han ikke også at træde på ham. Der er forskel på opdækning, det gælder blot om at forhindre ham i at skyde, ikke 100 % i at ødelægge ham.

B-holdet har også spillet og tabt med 4—2. Her skete det kedelige, at een af spillerne fra vort hold sov over sig. Det lyder ganske vist underligt, når man tager i betragtning, at kampen skulle spilles kl. 19.06, men alligevel var det den grund, der blev opgivet. Det er meget slapt overfor hans holdkammerater og foreningen, men han må åbenbart have været „meget træt i ansigtet“.

Fodbold

Fodboldtræningen påbegyndtes lørdag den 2. april og fortsætter fremdeles hver lørdag eftermiddag kl. 13 på Fælleden. Alle interesserede bedes give møde, så fodboldledelsen kan danne sig et skøn over de forskellige spilleres spillestandard, idet man naturligvis helst skulle have de bedste spillere med på turen til Oslo. Noget definitivt kan man ikke på nuværende tidspunkt sige om hele dette arrangement, udover at direktionen har givet tilsagn om at betale dette arrangement, d.v.s. billetten frem og tilbage, og så naturligvis er indforstået med, at de udvalgte spillere får fri i det tidspunkt, turen varer. Hvis det af Nordmændene foreslåede program holder stik (vi afventer stadig bestemt besked fra Norge), afrejser holdet med Ørum som leder herfra torsdag den 26. maj om aftenen med nattoget gennem Sverige. Hjemrejsen sker senest mandag den 30. maj, muligvis allerede søndag den 29. maj. Dette afhænger af Nordmændenes arrangement søndag aften.

Alttså, hvis nogle mener sig spillestærke nok og ellers ved, hvordan den lille runde bold skal behandles, så kom ud og vis det om lørdagen. Måske bliver det netop dig, der skal med derop og forsvare den pokal, vi sidste år vandt første aktie i.

Ansvarshavende redaktør: Paul V. Schrøder
I redaktionen:
M. Bjørn, J. Holm, B. Jønsson og Rud Jeppesen
Sportsmedarbejder: B. Ørum.